

Kahdeksan ylioppilasta. Osmo Mäkelä on sisarusparjan vanhin. Hän kirjoitti Järvenpään Yhteiskoulusta vuonna 1962. Etelä-Pohjanmaalta kotoisin oleva Päivi Mäkelä on seurannut suuren sisarusparven elämää miehensä rinnalla jo 45 vuotta.

Mäkelöiden sisarusparvi kävi koulunsa Järvenpäässä

JÄRVENPÄÄ | 1960- ja 1970-luvuilla Järvenpään Yhteiskoulua kävi kahdeksan sisarusta, joista jokainen kirjoitti sieltä myös ylioppilaaksi. Ensimmäisenä valkolakin sai **Osmo Mäkelä** vuonna 1962 ja viimeisenä **Anne Mäkelä** vuonna 1976.

Parhaimmillaan sisaruksia oli Järvenpään Yhteiskoulussa samaan aikaan kuusi.

Kahdeksan Mäkelää kirjoitti ylioppilaaksi samasta koulusta

Järvenpään Yhteiskoulussa oli parhaimmillaan kuusi sisarusta samaan aikaan

RIITTA SUOMALAINEN

JÄRVENPÄÄ | Järvenpääläinen **Osmo Mäkelä** kirjoitti ylioppilaaksi Järvenpään Yhteiskoulusta vuonna 1962. Sen jälkeen valkolakin sai vielä seitsemän muuta Mäkelää: **Timo, Pekka, Ulla, Päivi, Erja, Marja** ja viimeisenä **Anne**, joka kirjoitti Yhteiskoulusta vuonna 1976.

– Voi olla, etteivät ihan kaikki olisi kirjoittaneet, jos isä ei olisi ollut niin voimakastahtoinen, Osmo Mäkelä epäilee. Isä halusi taata lapsilleen mahdollisimman hyvän elämän, ja opiskelun katsottiin antavan sille parhaat eväät.

Parhaimmillaan Järvenpään Yhteiskoulua kävi kuusi sisarusta samaan aikaan.

– Olihan meitä..., Osmo Mäkelä pudistelee päätään, ja muistaa vieläkin kristallinkirkaasti, kuinka lukuvuoden alussa piti kertoa, oliko koulussa mahdollisesti perheen muita lapsia. Kun muilla sisaruksilla oli kenties yksi tai kaksi, niin Mäkelöitä oli pitkä rivi.

– Siinä iässä se oli kiusallista. Tuntui, että meitä on loputto-

masti, hän tunnustaa.

Se oli silloin se. Tätä nykyä Osmo Mäkelä on ylpeä suuresta sisarusparvestaan.

Suurelle järvenpääläisyleisölle Mäkelän Auto on todennäköisesti tutumpi kuin yksittäiset Mäkelät.

Siellä he kuitenkin kouluvuosiin asuivat, samalla tontilla kuin missä perheen yritys sijaitsee. Kouluun oli matkaa kolmen kilometriä ja tavallisesti se kuljettiin autolla, milloin milläkin ronttosella.

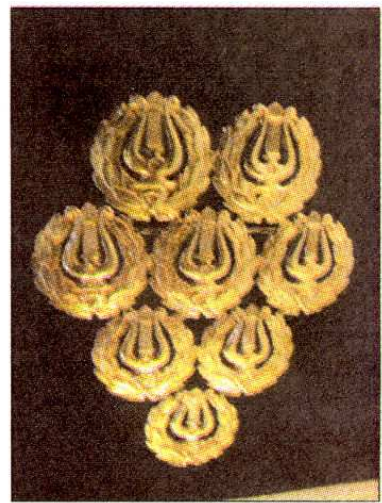
– Kuskina oli aina se, joka oli ehtinyt ajaa ajokortin ja kävi yhä koulua.

Yhdessä vaiheessa se oli Timo Mäkelä, joka viritteli jo täyttää päätä ralliuraansa. Kerran Timon piti näyttää koulun parkkipaikalla, miten käsijarrukäynnös tehdään... ja niinhän siinä kävi, että Skoda kierähti kovassa vauhdissa katolleen.

– Kenellekään ei onneksi käynyt mitenkään. Porukka kömpi yksi toisensa jälkeen ylösalaisin olevasta autosta ulos. Pekka sitten tokaisi Timolle, että ”siinä nyt on sun näyttös!”

Myöhemmin Timo Mäkelä oppi sen käsijarrukäynnöksenkin ja päätyi ajamaan rallia aivan kuten vanhempi veljensäkin.

Koulun jälkeen Mäkelän sisarukset päätyivät kukin taholleen – eivät kuitenkaan kovin kauaksi. Neljä heistä asuu yhä Järvenpäässä, ja muutkin lähellä. Pekka Mäkelän koti on Helsingissä,

Lahja äidille. Sisarussten ylioppilaslakkinen lyyristä tehtiin rintakoru juottamalla ne yhteen.

Erja Erosen Mäntsälässä eikä Päivi Lanttakaan sen kauempana asu kuin Haminassa. Ulla Lehtonen kuoli äkillisesti viime vuonna.

Sisarukset pitävät yhä tiiviisti yhteyttä toisiinsa.

– Kun Osmon vanhemmat vielä elivät, yhteydenpito oli vieläkin tiiviimpää, Osmo Mäkelän vaimo **Päivi Mäkelä** sanoo. On merkkipäiviä, häitä sekä ristiäisiä – ja sitten vielä Tapaninpäivä. Sinä päivänä sisarukset perheineen ovat kokoontuneet saman katon alle jo kolmekymmentä vuotta.

Entä tuleeko sitä lähes puoli vuosisataa sitten hankittua lakkia pidettyä enää lainkaan.

– Kyllä tulee. Jos vappuna lähdetään jonnekin ulos, lakki on päässä, Osmo Mäkelä sanoo.